

SİZ BU DİYALEKTİĞİ HİÇBİR ZAMAN ANLAYAMAYACAKSINIZ!...

Münir Aktolga
Haziran 2011
www.aktolga.de

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ.....	1
ULUSLAŞIRKEN KÜRESELLEŞMENİN DİYALEKTİĞİ.....	1
ULUS DEVLET NASIL-NEDEN ÇÖZÜLÜYOR..	3
SONUÇ.....	5
NEDEN OYUM AK PARTİ'YE.....	5

GİRİŞ

Uluslaşırken küreselleşmek!..Ya da, uluslaşırken, ulus devlet olarak çözümlenerek küreselleşmek sürecinin bir parçası haline gelmek..İşte, Türkiye’de yaşanan sürecin diyalektiği budur! Ama sizler, siz ulusalcılar-ulusalcı “solcular”¹ ve de “sağcılar”, ya da, etnisite peşinde koşan 20.yy kalıntısı “milliyetçiler”- daha başka bir deyişlede, Osmanlı’dan bu yana yaşanan kültür ihtilali sürecinin ürünü olan “modern” devşirmeler, sizler bu diyalektiği hiçbir zaman kavrayamayacaksınız! Kim olduğunuzu, hangi sürecin ürünü olarak ortaya çıktığınızı, bu topraklarda hangi fonksiyonu yerine getirdiğinizi kavrayamadan çekip gideceksiniz bu dünyadan, yazık!.

“Ya sen” mi diyorsunuz bana? Ben artık özgürüm, ve ölsem de gam yemem bundan sonra! Beynimdeki nöronal ağları işgal eden o virüsü tek tek ayıklayarak söküp attım ben! Artık toplum mühendisliği de yapmıyorum! Çünkü, İttihatçı-Kemalist kültür ihtilalinin etki alanının dışındayım! Akvaryumun içindeki o balıklardan değilim yani! Derya’ya karıştım, sıradan bir vatandaş oldum, oh bel!..

ULUSLAŞIRKEN KÜRESELLEŞMENİN DİYALEKTİĞİ..

Aslında herşey o kadar basit ve gözler önünde ki!..

¹ Yukarıda “ulusalcı solcular”dan bahsettim; ama buradan sakın, sanki Türkiye’de bir de ulusalcı olmayan bir “sol” varmış anlamı çıkmasın! Aralarındaki nüanslar bir yana, bunların hepsinin durdukları yer aynıdır. Ve de özünde, hepsi de toplum mühendisidir-İttihatçıdır, “sağ”dır!. Hani öyle lafa gelince “sol sağdır, sağ da soldur” falan derler ya; ya da, son zamanlardaki moda uyararak, artık başka türlüşünü savunamayacakları için sanki “27 Mayıs”a da karşıymış” gibi tavırlar falan takınırlar ya, sakın bunlara inanmayın, “solculuk”-Kemalizm-ve de ulusalcılık toplumsal genlerinde var bunların! Azıcık altını eşeleyin, hepsi de “devrim yapmaya” çalışan subjektif idealist-pozitivist “devrimcilerdir” bunlar!..Yeter artık bu kandırmaca, yetti bu tiyatro, bu maskeli balo!..1908’lerde görmüştük biz bu filmi, aynı filmin değişik bir versiyonunu şimdi bir kez daha seyretmek istemiyoruz!..

Ta o İttihatçılardan başlayarak gelen sürecin amacı-ve de tabi, daha sonra bütün bir Kemalist devrimin amacı- imparatorluğun kalıntılarından bir Türk kimliği-ulusu yaratmak değil miydi? Ne demektir bu? Demek ki o zamanlar ortada Türk ulusu-ulusal kimliği diye birşey yoktu henüz daha ortada!. Ne vardı peki? Devlet vardı! Hangi devlet olduğu açık: Osmanlı Devleti. Ne yapmaya çalıştı peki bu devlet? Kendisini bir Türk Devleti-sonrada Türk cumhuriyeti- olarak ilan ederek, kendine uygun “Türk vatandaşları”, bir “Türk burjuvazisi” yaratmaya çalıştı. Amaç açıktı: Devleti kurtarmak için ona dayanak olacak bir burjuvazi ve bir ulus-Türk ulusu- yaratmaktı amaç! Ama, heryerde devleti ulus mu yaratıyordu, olsun, bizde de ulusu devlet yaratırdı!..O zaman zaten daha ortada doğru dürüst bir Türk kimliği, ve de Türk ulusu diye birşey yoktu ki!

Tamam mı buraya kadar, anlaştık mı?

Ne oldu peki sonra? 1950'de ne oldu? İşte dananın kuyruğu burada kopuyor! 1950 rasgele bir iktidar değişikliği olayı mıdır, yoksa bir devrim midir; uluslaşma sürecinin doruk noktası olan bir burjuva devrimi midir? Ama dikkat edin, “basit bir iktidar değişikliğidir” demeye meyilliyeniz eğer, o zaman da arkadan hemen, peki, 27 Mayıs niye yapıldı sorusu gelir!..Ama yok eğer, 1950 bir devrimdir, burjuva devrimi sürecinde bir milattır diyorsanız da, bunun hakkını vermeniz, bu sözün ne anlama geldiğini görmemiz lazım! 27 Mayıs için de öyle! Hem tutup, son günlerdeki modaya uyararak “27 Mayıs darbesine karşıyım” diyeceksin, hem de 1950'yi yerine oturtmayacaksın, olmaz! “Darbe yapılmasaydı da Menderes demokratik yollarla düşürülseydi” demektir bu!. Aynen Ecevit'in 12 Mart'a karşı çıkışı gibi! Özünde darbecilerle aynı yerde duruyorsun sen de, onlarla amacın aynı, ama aranda metot farkı var!. Onlar, “bu iş darbeye olur” derken, sen “hayır demokratik yollarla olsun” diyorsun!. Olay budur. Yani özünde bir fark yok aranızda! İkiniz de aynı davaya hizmet ediyorsunuz sonunda. **Bir yanda gelişen bir uluslaşma-ve burjuva devrimi süreci, bununla birlikte de, üretici güçlerin geliştiği bir Türkiye var, diğer yanda ise, Osmanlı artığı bir devlet sınıfının peşine takılarak, bu sürece karşı eskiden beri varolan statükoyu savunmaya çalışan bir cephe hareketi! Önce bu tablo içindeki yerini bir belirle bakalım! Ha, sen de statüko cephesinin içindesin, ama gene de bu cephe içindeki yol arkadaşlarıyla aranda yöntem farkın var, bu ayrıdır! Önce bu noktanın bir altını çizelim!**

Dönüyoruz başa: Kemalist devrimin amacı devlete uygun bir ulus-bir ulus devlet yaratmak, bu ulus devlete sahip çıkacak bir burjuva sınıfı yaratmak değil miydi? Peki ne oldu sonra? O TÜSİAD'ları, Devletin burjuvalarını falan bir yana bırakalım şimdi!. **Aslında amaç gerçekten de bu türden devletçi bir burjuvalaşma-uluslaşma idi!. Yani, “burjuva yaratmak” derken TÜSİAD cıvar gibi devşirme bir burjuva sınıfını kastediyordu devletçiler. “Türk ulusu” derken kastettikleri de, yukardan aşağıya doğru yapılan o kültür ihtilaliyle batıcı-Kemalist yurttaşlardan oluşan bir ulustu-devletin ulusuydu. Peki ne oldu sonra? 1950 ile birlikte bu sürecin kendi diyalektik zıttını da yarattığı anlaşıldı. Yani evet, bir Türk kimliği, Türk uluslaşması olayı yaşanılıyordu bu topraklarda, ama bu sürecin sonunda ortaya çıkan Türkler başka Türklerdi-devletin Türkleriydi! Öte yandan, bu devletçi beyaz Türklerin yanı sıra bir de siyah Türkler çıkmaya başlamıştı ortaya! İşte olay budur!**

Ama hepsi bu kadar değil! Türkiye'de bu süreç, kaçınılmaz olarak, küreselleşme sürecine de paralel bir yol izleyerek gelişmiştir. Çünkü, sadece geleneksel güçlere-iç dinamiklere dayanarak tekeli devlet sınıfının oluşturduğu mekanizmayı-II.Mahmut artığı o tarihsel kabuğu altetmek-kırmak çok güçlü!. Yani, ta Osmanlı'dan beri kurulan bir düzendi bu. Üstelik de bir kültür ihtilaline paralel olarak gerçekleşmişti. “Batılılaşma” adı verilen kökü dışarda emperyalist bir kültür ihtilaline. Bu yüzden de iç dinamikler yetersiz kalıyordu bu kabuğu kırmakta. 27 Mayıs, 12 Mart, 12 Eylül bunun en açık göstergesiydi. Ama ne oldu, “imkânsız” olan gerçekleşti ve Özal'la birlikte sistem dışa açılarak küreselleşme süreciyle bütünleşmeye başladı. Aslında tabi, devlet sınıfı için de başka çözüm kalmadığı için gerçekleşiyordu bu. Üretici güçlerin gelişme seviyesi öyle bir noktaya erişmişti ki, bunları artık eski devletçi

çerçeve içinde tutmak mümkün olamıyordu. İşte, kabukların kırılması ve sistemin dışa açılması bu diyalektiğin sonucu oldu..Özal'la başlayan süreç daha sonra da Erdoğan'ı doğurdu tabii, ve bu günlere geldik.

Peki nedir bütün bu olup bitenlerin anlamı: Türkiye toplumunun tarihsel gelişme diyalektiği, uluslaşırken ulus devlet olarak çözülmenin-küresel zincirin bir parçası haline gelmenin diyalektiğidir.

Uluslaşmayı anladık sanırım: Devlet, kendine uygun bir ulus yaratmaya çalışırken, bu süreç kendi diyalektik inkârı-zıttı olarak gerçek bir ulus haline gelmeye de yol açıyor. Ortaya çıkan tablo: Bir yanda devlet ve bu devletin ulusu, diğer yanda da, aşağıdan yukarıya doğru oluşan bunun diyalektik anlamda zıttı bir ulus-uluslaşmadan ibarettir..Bu iki süreç içiçe-ama birbirinin zıttı olarak gelişiyorlar.

Peki, bu, “uluslaşırken ulus devlet olarak çözülme ve küresel zincirin bir parçası haline gelme” ne o zaman, biraz da onu açalım:

ULUS DEVLET NASIL-NEDEN ÇÖZÜLÜYOR..

Ulus devletin çözülmesi olayı son zamanlarda en çok tartışılan konulardan birisi. Peki ne demek bu, nasıl çözülüyor ulus devlet? Dışardan baktığın zaman hepsi de yerinde duruyorlar o eski “ulus devletlerin”!. Buna rağmen nasıl çözülüyor ulus devlet; ve de Türkiye'deki bu, uluslaşırken ulus devlet olarak çözülme sürecinin anlamı nedir?

Bu konuda çok yazdım. Bu nedenle lafı burada fazla uzatmak istemiyorum. İsteyenler daha önceki çalışmalara bakabilirler. Özellikle de bu sitede yer alan 5. Çalışma'ya²..Evet, uzun bir çalışma bu, ama hemen gözünüz korkmasın!. “İçindekiler” kısmına girerek konuya ilişkin bölüme atlayabilirsiniz hemen! Burada, kısa bir özetle yetinelim:

Sermayenin yoğunlaşmasının ve merkezileşmesinin serbest rekabeti nasıl saf dışı bıraktığını, tekellerin-finans kapitalin nasıl doğduğunu, bir işletme sistemi olarak tekeller devlet kapitalizminin serbest rekabetin yerini nasıl aldığını biliyoruz. Lenin'in Emperyalizm teorisinin nasıl ortaya çıktığını biliyoruz. Bu zeminde yükselen 20.yy'ın devrimlerini-devrim anlayışını da biliyoruz. Ama bütün bunların yanı sıra bilmemiz gereken bir şey daha var : Bu süreç de, yani serbest rekabetin inkârı ve tekellerin doğuşu süreci de, zaman içinde kendi inkârını yaratır. Ve öyle olur ki, tekeller kapitalizm yerini tekrar-ama bu kez bir üst düzeyde, bir başka tür serbest rekabete-serbest rekabetçi kapitalizme bırakır. **Eskiden ulus devletin kanatlarının altında gelişen ve ulus devletin açtığı yolda dünyanın paylaşılması mücadelesi içinde varolan sermaye-finans kapital de, buna bağlı olarak, tıpkı o kabuklarını delerek uçup giden ipek böceği kurtçuğu gibi, ulus devlet kabuğunu sırtından atarak dünyanın dörtbir yanına gitmeye-yayılmaya başlar. İşte, sosyalist sistemi de çökerten o küreselleşme sürecinin dinamiği budur, 21.yy'ı doğuran sürecin diyalektiği budur. Bunu, bu süreci görmeden de başka hiçbir şeyi görmek ve anlamak mümkün değildir.**

Evet, bilginin demokratikleşmesidir işin özü. Buna bağlı olarak da tabii, teknolojik devrimdir. Küreselleşmenin fotoğrafını çektiğiniz zaman görünen tablo budur. Bu doğru. Ama, görünen bu tablonun altında bir de çıplak gözle görünmeyenler var: Bilgi nasıl demokratikleşti? Tekel egemenliği nasıl kırıldı da üretici güçlerin gelişmesi anlamına gelen teknolojik bir devrim gerçekleşti? Nasıl oldu da sermaye, arkasında ulus devlet desteği olmadan dünyanın dörtbir yanına elini kolunu sallayarak gidebilir hale geldi. Bu sorulara da cevap verebilmek lazım. Öyle ya, tekeller kapitalizm altında yeni bilgiler üretilmiyordu hani!. Üretilenler de tekellerin koyduğu engelleri aşamıyordu!. Nasıl oldu da bu engeller aşılabildi? Bilginin

² www.aktolga.de 5. Çalışma

demokratikleşmesi ve teknolojik devrim denilen olay nasıl oldu da küreselleşme olarak ifade ettiğimiz sonuca yol açtı? Bu sorulara cevap vermeden küreselleşmeden bahsettiğiniz zaman bu biraz, yumurta mı tavuktan çıkar, yoksa tavuk mu yumurtadana benziyor! Eğer, “evrim süreci içinde önce tavuk gelişir, yumurta ise daha sonra ondan oluşur” diyorsanız siz, o zaman, bilgiyi demokratikleştiren kapitalizmin o evrimi sürecini de açıklayabilmeniz gerekir. Yoksa, “solcuların” eleştirilerinden kurtulamazsınız! Derler ki o zaman size: “Ne değişti kardeşim, kapitalizmde ne değişti de bilgi demokratikleşti, sistem küreselleşti? Nasıl olurda tekellerin, tekelci kapitalizmin yerini yeniden serbest rekabetçi bir düzen-kapitalizm alabilir”? Bu türden sorulara verilecek cevaplar bir tür varlık sorunudur onlar için! Çünkü eğer durum gerçekten böyle ise, o zaman 20.yy’a damgasını vuran bütün o eski devrimci-teorik bilgi temellerinin de gözden geçirilmesi gerekir!. Ama sadece teorik temel-ya da zemin de değil, bütün bir devrim anlayışının da gözden geçirilmesi gerekir!. Çünkü devrimin-Leninist sosyalist devrim anlayışının-teorik gerekçesi, tekellerin-tekelci kapitalizmin-üretici güçlerin gelişmesini engellemesidir. Üretici güçler kapitalizm altında tekelci işletme sisteminden dolayı artık gelişemeyecekleri için devrim tek yol haline gelmiştir. Bu nedenle, eğer üretici güçler kapitalizm altında yeniden gelişmeye başlıyorsa, o zaman bütün bir devrim anlayışını da yeniden gözden geçirmek gerekecektir³.

Şimdi elinizi vicdanınıza koyun ve söyleyin, bugün dünyanın her yerinde kapitalizm altında-Küba ve Kuzey Kore hariç tabii-üretici güçler gelişiyor mu gelişmiyor mu? Hayır gelişmiyor diyorsanız eğer diyecek lafım yok size!. Türkiye’de bile daha geçen yıl yüzde dokuz büyüdük, siz bu gerçeği görmek istemiyorsanız ne diyeyim ki başka, bu noktadan sonra tartışma olmaz!. Ama yok eğer, üretici güçler kapitalizm altında gelişiyorlarsa da, o zaman bunun başka izahı yoktur: Tekel egemenliğinin kırıldığı anlamına gelir bu. İşte küreselleşme denilen olay da budur zaten. Hem bilginin demokratikleşmesinden bahsedeceksin, hem de halâ tekel egemenliğinden-tekelci kapitalizmden, olur mu böyle şey! E, o zaman, tekel egemenliği yoksa artık, ne var bugün onun yerine. Nedir şu an üretici güçlerin dünyanın dörtbir yanında olağanüstü boyutlarda gelişmesini sağlayan? Bunun adı, yeni tipten bir serbest rekabet düzenidir. Küreselleşmeye neden olan da budur zaten.

Serbest rekabeti görmeden küreselleşmeden bahsetmek abesle içtigaldır. Hem eski solcu tezleri terketmeyeceksin, hem de küreselleşme sürecinden bahsedeceksin!. Bunun anlamı budur! Minareyi eski kılıfına sığdırmaya çalışmaktır bunun da adı!. Ben otuz yıl uğraştım bu iş için, ama olmuyor! Kolay gelsin!.

İşte, “uluslaşırken küreselleşmenin diyalektiği” budur. Ulus devletlerin çözülmesi sürecinin anlamı budur. Ellerin birer çanta dünyanın dörtbir yanını dolaşarak mal satmaya çalışıyor bugün Anadolu’nun yeni burjuvaları!. Artık ulusal sınırlar içinde kalmıyorlar yani. Ulus devletin koruyucu kabuklarına falan da ihtiyaçları yok!. Tek bir şey var bu süreci tetikleyen: Daha iyi kalitede ve daha ucuza üretmek. Bunu başarabiliyorsan dünya pazarlarında yerin var, başaramıyorsan da zaten ne yapsan boşuna!. Yani öyle ulus devletinin zoruyla mal satamazsın artık kimseye!. Eski sömürge düzeni bitti artık!. Emperyalizmmiş falan, kimse takmıyor artık bunları! Bakın Orta Doğu’ya, Araplara! Sizin o emperyalist güçleriniz nal topluyorlar geriden!. Gelişmelere uyum sağlayarak yeni süreç içinde yer kapmaya çalışıyorlar!. Bakın Türkiye’ye! Hangi Amerika yönlendiriyor süreci dersiniz, hangi ABD emperyalizminden bahsediyorsunuz siz!⁴.. ABD emperyalistleri İsrail’li fanatik dostlarıyla

³ Aslında abesle içtiğal ediyoruz! Çünkü artık ne sosyalist sistem kaldı ortada ne de o devrim anlayışları!. Hayatın pratiği bütün bunların hepsini sildi süpürdü! Ama Türkiye’de herşey gibi devrimci teori de biraz geç gelişiyor. Bunda tabii devlet sınıfının da etkisi var. Çünkü onlar halâ eski teorik çerçeve içinde kalmasını istiyorlar solun. Nedeni açık! Bu alanda tutmuşlar suyun başını bir kere. Ne yapsan boş! Bütün yollar devlete çıkıyor sonunda!..

⁴ Sakın bana The Economist’le Newyork Times’ın CHP’ye oy verin diye yalvarmalarından falan bahsetmeyin! Kim korkar artık hain kurttan!. Alın CHP’niz sizin olsun! İsterseniz yanına diğer ortaklarını da katın!..Hani bir şarkı var ya: “Devasız dertlere düştüm aman doktor bana bir çare” diye, onlar artık bu şarkıyı söyleyecekler bundan sonra!..21.yy halkların yüzyılı olacak emperyalistlerin değil!..

birlikte en fazla Ergenekon çetelerine kol kanat germeye çalışıyorlar artık! Ama bu da sökmüyor! Atı alan Üsküdar'ı çoktan geçti!..

SONUÇ

1-Bugün artık tekeli kapitalist işletme sisteminin yerini yeni tipten-küresel serbest rekabetçi bir işletme sistemi almıştır. Üretici güçler tekeli ulus devletin koruyucu-sınırlayıcı kabuklarına ihtiyaç duymaksızın dünyanın dört bir yanında gelişmektedir. Azami kâr yasası bütün gücüyle işlemektedir. Bir malı en ucuza nerede üretebilirse özgürce oraya gitmektedir sermaye. Eskiden kendi ulusal burjuvalarının koruyucu gücü olan ulus devlet ise, daha iyi yatırım alanları bularak ülkeden çekip giden o ulusal burjuvaları ülkede tutabilmek için, hatta bununla da yetinmeyerek, küresel sermayeyi kendi ülkesine çekebilmek için elinden ne gelirse onu yapmaya çalışmaktadır artık!. Ulus devletin kendi varoluş zeminini yok eden çelişkisi budur işte!. Kendi varlığını sürdürebilmek için küreselleşme sürecine entegre olmak zorunda kalan ulus devlet bu şekilde kendisini yok edecek sürece de bağlanmış oluyor. Varolmak için yavaş yavaş yok olmaya razı oluyor!.

Halâ o eski güzel günlerin-o eski statükonun-özlemi içinde yanıp tutuşan ulusalcı güçlerin-"ulusalcı sivil toplum güçlerinin" de- bu yeni dünyada hiçbir başarı şansları yoktur artık. Rekabetten kaçarak ulus devletin tekeli kanatları altında ulusal burjuva rolü oynamak artık mümkün olmadığı gibi, sadece ulusal sınırlar içinde kalarak sivil toplum rolü oynamanın da imkânı kalmamıştır. Sermaye nasıl ki ulus devleti terk ediyorsa, ulus devlet de kendi varlığını devam ettirebilmek için küresel sermayeyi yanına çekmeye çalışmaktadır. "Ama ben ulusal burjuvayım", ya da, "devletçi-ulusalcı sivil toplum örgütüyüm" diye ağlaşmanın hiçbir faydası yoktur!

2-Halâ, ulusal sınırlar içinde kalarak sınıf mücadelesi yapmaya çalışan eski tipten solculuğun da başarı şansı kalmamıştır. Açın biraz da, Avrupa solu ne durumda ona bir bakın!

3-Ya MHP tipi bir milliyetçilik, onun şansı varmı peki? Şaşarım halâ bu türden sorulara! Bitmiştir artık bunlar! Milliyetçi damarları kabaran bir ülkeye hangi küresel sermaye gelir ki! E, ne yapacaksın, kendi ulusal sınırlarının içinde kendi kendine hamaset yaparak mı gelişeceksin! Aç tavuk rüyasında darı görürmüş!

4-Hiç şüphemiz olmasın, Türkiye Kürt sorununu da çözecektir. Yeni bir anayasa kapıda zaten. Ama görün bakın, 12 Haziran sonrasında "Kürt Sorunu", "çözüm" diye bağırınların hepsi gene karşı çıkacaklar yeni demokratik bir anayasa yapma sürecine! Fakat buna rağmen çözülecek sorunlar ve yeni bir anayasa çıkacak ortaya. Anadilde eğitimi yasaklayan madde de kalkacak, anayasadaki etnisite vurgusu da. Görün bakın, adına ne dersiniz deyin yerel yönetimler de güçlendirilecek, daha otonom-ademi merkezîyetçi hale getirilecek..Yani Türkiye bu çitayı atlayacak, bundan hiç şüphemiz olmasın..Çünkü, Türkiye sorunu artık Türkiye'nin bir iç sorunu olmaktan çıktı. Sorun, küresel bir sorun haline geldi. Ortadoğunun kaderi de Türkiye'ye bağlı, Barzani'nin kaderi de. Hatta, Obama'nın kaderi bile Türkiye'ye bağlı..Avrupa Birliği için de tek çıkış yolu demokratik bir Türkiye'dir, Rusya için de..Yani Türkiye'nin eli mahkum demokratikleşmeye..The Economist'in ifade ettiği sıkıntı süreci kontrol altında tutup tutamayla ilgili!..Yoksa onlar da biliyorlar tek yolun AK Parti iktidarından geçtiğini!..

NEDEN OYUM AK PARTİ'YE

Geçen gün televizyonda Erdoğan'ı dinliyordum. Nereden nereye geldik onu anlatırken yeni projelerden de bahsetti ve dedi ki sonunda: İşte devrim budur!. Taş üstüne taş koymaktır devrim, gelişmektir, ilerlemektir. Devrimci olmak budur, bütün bu gelişmeyi,

ilerlemeyi yönetmektir!⁵!..Ağlattı beni televizyonun başında!..O beğenmediğiniz, burjuva diye küçümsediğiniz Erdoğan devrimi anlatıyordu bize, devrimci olmanın ne anlama geldiğini anlatıyordu!..

Oyumu AK Parti'ye veriyorum!..Çünkü ben Türkiye'nin gelişmesini, ilerlemesini istiyorum..Atom santraline mi karşıyım, tamam, o zaman enerji sorunu nasıl çözülecek onu koyarım ortaya ve bu şekilde eleştiririm AK Parti'yi. Ama öyle, hem HES'lere karşı olacaksın, hem termik santrallere, hem de atom santraline ve de bunun karşısında hiçbir yeni şey söylemeyeceksin, yeni bir proje üretmeyeceksin ben onda yokum.. o zaman kardeşim nasıl elektrik üretecek bu ülke..arabadan inip de eşeğe mi bineceğiz hepimiz! Bu mudur devrim anlayışı!..Yoksa yeniden 1930'lara dönerek yeni tipten bir milli şefin kanatlarının altına sığınmak mıdır devrimcilik! Köprüye de karşı çık, boğazın altından açılacak tünele de..kanal İstanbul'u hiç saymıyorum bile..e, herşeye karşı çıkmak mıdır devrimcilik..işte bunun için oyum Erdoğan'a..

Şu anın gerçekliği içinde Türkiye'de solu da AK Parti temsil ediyor zaten. Hani birgün başka birileri çıkar ortaya da ondan daha ileri şeyler söyler, daha iyi projeler üretir, çevre sorunu açısından daha ileri çözümler koyar ortaya. O zaman bayrağı onlar alır ellerine ve biz de oyumuzu onlara veririz..

⁵ Soruyorum, biz kapitalizme üretici güçlerin gelişmesini engellediği için karşı çıkmıyormuyduk? Üretici güçler artık kapitalist ilişkiler içinde gelişemez hale geldiği için karşı çıkmıyormuyduk. Bizim devrim anlayışımızın özü bu değilmeydi..